

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **I. O.**, narozen X
státní příslušnost Ukrajina,
toho času Pobytové středisko Havířov
sídlem Na Kopci 269/5, 735 64 Havířov – Dolní Suchá

zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Císařem
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**,
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 2. 2022, č. j. OAM-6/LE-VL12-VL13-2022

takto:

I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 14. 2. 2022, č. j. OAM-6/LE-VL12-VL13-2022 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 228 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Tomáše Císaře, advokáta se sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto, že se žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítá jako zjevně nedůvodná. Žalobce rovněž žádal, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek.
2. Podle žalobce správní orgán nezjistil spolehlivě stav věci, nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem a nedostatečně odůvodnil svá tvrzení, na jejichž základě dospěl k názoru, že lze Ukrajinu v případě žalobce považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobce rovněž namítá, že správní orgán nedostatečně posoudil aktuální situaci na Ukrajině, která se stále zhoršuje, neboť nyní je Ukrajina ve válečném stavu.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, popřel oprávněnost žalobních námitek, se kterými nesouhlasí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 12. 1. 2022 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, o níž žalovaný rozhodl dne 14. 2. 2022 rozhodnutím č. j. OAM-6/LE-VL12-VL13-2022 tak, že se žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona o azylu zamítá jako zjevně nedůvodná.

Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť zjištěný skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění, a to s ohledem na skutečnosti nově zjištěné v průběhu řízení před soudem.
6. Soudu je známo, že na území Ukrajiny probíhá ozbrojený válečný konflikt, a to ode dne 24. 2. 2022, kdy vojska Ruské federace zahájila vojenskou invazi na území Ukrajiny. Uvedený konflikt je doprovázen masivním útekem obyvatel Ukrajiny do okolních států.
7. Vypuknutí mezinárodního ozbrojeného konfliktu na území Ukrajiny po invazi vojsk Ruské federace je novou skutečností, ke které musí soudy v souladu s čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále

jen „procedurální směrnice“) přihlídnout z vlastní iniciativy. Zároveň se jedná o skutečnost obecně známou, kterou není třeba dokazovat (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2022 č. j. 41 Az 2/2022-48).

8. Článek 46 odst. 3 procedurální směrnice požívá aplikační přednosti před § 75 odst. 1 s. ř. s. Dle tohoto ustanovení členské státy zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplně a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně, tj. v českých podmínkách v řízení o žalobě vedeném před krajským soudem. Česká republika uvedenou normu netransponovala do svého právního řádu, přestože tak měla podle čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice učinit do 20. 7. 2015, a současně se jedná o normu dostatečně přesnou a bezpodmínečnou, tudíž má přímý účinek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015 - 32). Požadavek ex nunc přezkumu dle čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice nebyl do zákona o azylu včleněn ani zákonem č. 314/2015 Sb., jenž částečně procedurální směrnici transponoval, a je tudíž nutné vycházet přímo z textu procedurální směrnice.
9. Z nových skutečností plyne podle krajského soudu důvodná obava, že by žalobci hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, pokud by byl vrácen do státu, jehož je státním občanem. Za vážnou újmu se podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu pokládá rovněž ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního ozbrojeného konfliktu.
10. Z uvedených důvodů je tedy nezbytné napadené rozhodnutí zrušit s tím, že o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhodoval, neboť bezodkladně rozhodl ve věci samé.
11. Bude na žalovaném, aby v dalším řízení náležitým a přezkoumatelným způsobem s ohledem na výše uvedené souvislosti posoudil aktuální bezpečnostní situaci na území Ukrajiny, k čemuž si v dostatečném rozsahu obstará relevantní a v maximální možné míře aktuální informace.
12. Závěrem krajský soud pro úplnost poukazuje na skutečnost, že žalobce má možnost využít institut dočasné ochrany, a to v souladu se zákonem č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“) a zákonem č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, a to v návaznosti na prováděcí rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana.
13. Případným podáním žádosti žalobce o dočasnou ochranu pak v souladu s § 6 odst. 4 zákona č. 65/2022 Sb. dochází k přerušení řízení o mezinárodní ochraně, a to po dobu trvání dočasné ochrany podle tohoto zákona.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud tedy na základě všech uvedených skutečností napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku podle § 78 odst. 5 s. ř. s.

15. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

náklady právního zastoupení advokátem

- odměna advokáta za zastupování
v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při
těchto úkonech právní služby: § 7, § 9 odst. 4 písm.
1) příprava a převzetí věci d)
2) sepsí žaloby vyhl. č. 177/1996 Sb.

6 200 Kč

- paušální náhrada hotových výdajů § 13 odst. 4
advokáta ve výši 300 Kč / úkon vyhl. č. 177/1996 Sb. 600 Kč
při shora uvedených úkonech právní
pomoci

Celkem včetně DPH 21%

8 228 Kč

16. Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 31. března 2022

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce